

Prelatovo pismo (siječanj 2011.)

Pomognite mi u zahvali Bogu i nastavite moliti za Crkvu i za Papu, vrlo sjedinjeni s mojim nakanama koje su brojne!

6.01.2011.

Predragi: Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Od božićne noći i često kroz ove slijedeće dane liturgija nam na usta stavlja riječi psalma: *Pjevajte Jahvi pjesmu novu! Pjevaj Jahvi, sva zemljo! Pjevajte Jahvi, hvalite ime njegovo!*

Navješćujte iz dana u dan spasenje njegovo, kazujte poganima njegovu slavu, svim narodima čudesa njegova[1].

Taj ponovljeni poziv na radost ima jasan motiv: rođenje Sina Božjega koji je postao čovjekom, a da nije prestao biti Bog, kako bi za nas postigao pravu slobodu. ***Kad je stigla punina vremena, Bog Otac poslao je svoga Jedinorođenoga Sina. Taj je poprimio tijelo po Duhu Svetomu iz Marije vazda Djevice kako bi ponovno uspostavio mir i ljude otkupio od grijeha, ut adoptionem filiorum reciperemus***(Gal 4,5), ***da bismo mi postali djeca Božja, sposobna sudjelovati u božanskom životu. Tako je postao taj novi čovjek, taj novi ogranak djece Božje*** (usp. Rim 6, 4-5), ***koji treba sav svijet osloboditi od rasula i sve obnoviti u Kristu*** (usp. Ef 1, 9-10), ***koji je sve pomirio s Bogom*** (usp. Kol 1, 20)[2].

Otkupitelj nam je uz ostala bezbrojna dobra donio i veliki dar slobode, kako bismo mogli služiti Bogu iz ljubavi, potaknuti Duhom Svetim koji nas je učinio „djecom Božjom“[3]. Po našem zajedništvu s mističkim Tijelom Kristovim daleko od nas odbačen je strah od ropstva kojem smo bili podjarmljeni. Kao što napominje sveti Pavao: *Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani!... Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva!*[4].

Sveti Josemaría, govoreći o riječima Evandjelja – *veritas liberabit vos*[5], istina će vas osloboditi – pisao je: ***Koja je to istina na kojoj cijelog našeg života počinje i završava put slobode? Ukratko ću vam ja prikazati, uz radost i sigurnost, koje proizlaze iz odnosa između Boga i njegovih stvorenja: saznanje da potječemo od ruku Božjih, da smo za Presveto***

Trojstvo objekt naklonosti, da smo djeca najuzvišenijeg Oca. Zato molim svoga Gospodina da se mi dan za danom odlučimo ovo zapaziti i okusiti: tako ćemo nastupati kao slobodne osobe. I ne zaboravite: Tko se ne osjeća sinom Božjim, taj ne poznaje svoju suštinsku istinitost, a u njegovom ponašanju nedostaje dostojanstvo i nadmoć onih, koji iznad svega ljube Gospodina[6]. Donosim tolike misli našega Oca, jer one su kao zlatnici koje nam Gospodin stavlja na ruku; pogledajmo na cijeli smisao koji im je davao kao netko tko nastoji gajiti nasljedovanje Isusa Krista i služenje svetoj Crkvi i dušama. Da, ponovno vam kažem: koristite često to blago koje će vas više sjediniti s voljom Nebeskom.

Sloboda da ljubimo Boga, a po Njemu i sve ljude, nastaje kao jedna od glavnih posljedica božanskoga sinovstva. Stoga je u svim životnim

situacijama moramo braniti, respektirati i gajiti. To je određena tema za Svjetski dan mira koji se slavi danas na prvi dan siječnja. U svojoj poruci, pod naslovom Religiozna sloboda, put prema miru, Benedikt XVI upravlja živi poziv državicima, religioznim liderima i svim muškarcima i ženama dobre volje da promiču i brane to najveće dobro, svojstveno onima koji su stvoreni na sliku i priliku Božju, što uz dobro života sačinjava najdublji temelj svih prava osobe. Papa piše: **U stvari otvorenost prema istini i dobru, otvorenost prema Bogu, koja je u korijenu ljudske prirode, pridaje svakom čovjeku puno dostojanstvo i garancija je za puni obostrani respekt među ljudima. Stoga, religioznu se slobodu treba shvatiti ne samo kao odsutnost prisile, već prije svega kao mogućnost upravljanja vlastitih odlučivanja prema istini**[\[7\]](#).

Sjećamo se strastvene obrane božanskoga dara slobode koju je sveti Josemaría ostvarivao čitav svoj život. Vrlo jasno se to pokazuje u njegovom odgovoru na pitanje novinara. Rekao je naš Utemeljitelj: ***Od kada se Opus Dei utemeljio nikad nije pravio razlike: radi se i živi se sa svima, jer u svakoj osobi gleda se na dušu koju treba respektirati i ljubiti. To nisu samo riječi; naše je Djelo prva katolička organizacija koja autorizacijom Svete stolice pripušta kao Suradnike one koji nisu katolici, bili kršćani ili ne. Uvijek sam branio slobodu svih savjesti. Ne razumijem nasilje: čini mi se da to nije prikladno ni za uvjerenje ni za pobjedu; pogreška se nadilazi molitvom, milošću Božjom i učenjem; nikad silom, uvijek ljubavlju***[8].

Nažalost, pravo građana da časte Boga i da Mu prema zahtjevima

vlastite savjesti služe nailazi danas u mnogim državama na velike poteškoće. Nije malo mjesta, kako se bolno tuži rimski Prvosvećenik, **kršćani su aktualno religiozna grupa koja zbog svoje vjere trpi najbrojnije progone**[\[9\]](#); progon koji, kao što smo to vidjeli u najnovijem slučaju, prerasta u mučeništvo. U **drugim regijama** – nastavlja sveti Otac – **ima tiših i više sofisticiranih načina progona i protivljenja prema vjernicima i religioznim simbolima**[\[10\]](#). To se događa i u državama gdje su kršćani većinski dio i gdje imaju višestoljetnu kršćansku tradiciju. Pred tim zloupotrebama moći nijedan časní muškarac ili žena ne mogu ostati ravnodušni. **Ništa se od toga ne može prihvatiti, jer to znači uvredu Boga i ljudskoga dostojanstva; osim toga to je opasnost za sigurnost i mir, te priječi realizaciju autentičnog integralnog ljudskog razvitka**[\[11\]](#).

Ne smatrajte da je aktualna situacija nešto novo. Možda to dandanas vidimo jasnije i u novom ruhu, također jer su komunikacije lakše i brže, iako se religioznoj netoleranciji u javnom mnijenju uvijek ne daje značenje koje joj pripada. Ali to ne znači nešto novo u povijesti, kao što je i sam Isus primijetio: *Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas... Nije sluga veći od svoga gospodara. Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su moju riječ čuvali, da vašu će čuvati*[12].

Bilo je najavljeno već i u Starom zavjetu. Poslušajmo još jednom svetoga Josemariju: ***Sjetite se riječi drugoga psalma: Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju? Ustaju kraljevi zemaljski, knezovi se rote protiv Jahve i Pomazanika njegova(Ps 2, 1-2). Vidite li? Ništa novo: otpor prema Kristu još prije njegova rođenja; otpor protiv njega dok je miroljubivo hodao***

stazama Palestine; progoni onda, progoni danas, napadima na udove njegova mističnog i stvarnog Tijela. Zašto tolika mržnja, zašto to gaženje po čistoj bezazlenosti, zašto posvuda to potiranje slobode savjesti?[13]. To su se stoljećima pitali bezbrojni ljudi. Odgovor nam pruža Sveto pismo, posebno u Otkrivenju koje vrlo slikovito i simbolički opisuje borbe Crkve tijekom povijesti dok Isus Krist ne dođe u svojoj slavi kako bi konačno zauzeo prijestolje u svojem kraljevstvu.

A oni brojni koji ostaju u nepravdi? Da, ali Gospodin je uporan: Zatraži samo, i dat ću ti puke u baštinu, i u posjed krajeve zemaljske. Vladat ćeš njima palicom gvozdenom, i razbit ih kao sud lončarski(Ps 2, 8-9). To su čvrsta obećanja i ona dolaze od Boga: ne možemo ih prečuti. Nije Krist uzalud Otkupitelj svijeta; On

vlada uzdignut s desne Ocu[14].

Molitva je prvi Papin zahtjev u njegovoj poruci: **pozivam katolike da mole za svoju braću u vjeri, koja trpe nasilje i netoleranciju i budimo solidarni s njima**[15].

Obratimo se Gospodinu, svaki dan, u istinskoj vjeri i pouzdanju, iskrenom molbom za sve one koji trpe progon – prikriveni ili otvoreni – zbog svojih religioznih uvjerenja. Pozivam vas da postupite tako služeći se onim Gospodinovim riječima koje je često izgovarao naš Otac i koje u Djelu recitiramo svaki dan: *ut omnes unum sint!*[16]; da svi budu jedno, iz ljubavi prema Bogu i poštivanje onih koji su slika Božja. Tako možemo surađivati na **izgrađivanju svijeta u kojem svi mogu slobodno ispovijedati svoju religiju ili svoju vjeru, te živjeti svoju ljubav prema Bogu iz sveg srca, sve duše i uma (usp. Mt 22, 37)**[17].

Da ta težnja za univerzalnim bratstvom ne bi ostala nedjelotvorna želja, potrudimo se da se najvećim razumijevanjem obraćamo ostalim katolicima, svakom pojedincu, i ljubimo sve putove koji u okrilju Crkve vode k Bogu. Sjetimo se dijela Evanđelja koje govori o netoleranciji nekih Isusovih Apostola – još nije Duh Sveti bio sišao na njih – prema onima koji se nisu uračunavali u broj učenika: *Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama. A Isus reče: Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije protiv nas, za nas je*^[18]. Naš je Otac taj odlomak obično ovako tumačio: ***djeco moja, nikad ne postavljajte zapreke apostolskom radu onih koji rade za Isusa Krista (...).*** ***Nama nitko ne smeta. Vrlo smo radosni kada svi rade: ovaj svijet duša beskrajno je more! Ljubite***

posao drugih! Nitko nam ne smeta[19].

Kao i uvijek aktualan je i od kapitalne važnosti zadatak sveopćeg poučavanja – posebno mladih generacija – u cilju takvog ponašanja. Na primjer: kako veliki posao može obavljati otac ili majka u obitelji sa svojom djecom, u okrilju doma, svojim primjerom i potrebnom poukom! Isto tako i u školi profesor ili profesorica mogu imati kršćanski kriterij. I prijatelj sa svojim prijateljima u apostolatu prijateljstva i povjerenja kojem nas je poučavao sveti Josemaría. To je vrlo djelotvoran način za odstranjivanje **religioznog fundamentalizma i laicizma** koji su prema naučavanju Pape **promišljeni i ekstremni oblici odbacivanja legitimnog pluralizma i principa laikalnosti**[20].

Kapilarnom i konstantnom akcijom, iako se čini da je to od manje važnosti, nastaje mjesto za fenomen

kao onaj o kamenu koji padne u jezero i nastaju krugovi sve veći i sve dalji[21]. Odbacuješ li ogovaranja koja su nažalost uobičajena? Trudiš li se u razumijevanju i znaš li napraviti bratsku opomenu kada je to potrebno? Respektiraš li i ne ograničavaš karakter drugih?

Osim toga, dostojnim sredstvima koje ima na raspolaganju, svaki će pojedinac, koristeći svoju legitimnu građansku slobodu, utjecati na društvene običaje i zakone pozivajući na zalaganje u zadatku razumijevanja druge ljude koji, iako bez vjere, imaju dobru volju. Jer ***religiozna sloboda nije nasljedstvo koje pripada samo vjernicima, već čitavoj obitelji naroda na zemlji.*** To je neizostavni sastojak u pravnoj državi; ne može se negirati a da se istovremeno ne nanese šteta ostalim temeljnim pravima i slobodama, jer ona je sinteza i vrhunac[22].

Bliži se nova godišnjica rođenja našega Oca. Za taj dan možemo mu donijeti na *dar* svoju veliku vjernost prema njegovom poučavanju i taj dar širiti tako da njegova osoba i njegova djela budu više i bolje poznati. Mi koji smo s njim živjeli i poznavali ga osobno možemo posvjedočiti istinu riječi koje je zapisao: ***Vi možete potvrditi da sam cijeloga života propovijedao osobnu slobodu s osobnom odgovornošću. Posvuda sam je tražio i još je uvijek tražim kao što je Diogen tražio čovjeka. Svakoga dana sve je više ljubim, iznad sveg zemaljskog ljubim je: ona je blago neprocjenjive vrijednosti***^[23]. U zemaljskom životu i naučavanju tog svećenika koji je ljubio Boga – a stoga i slobodu – naći ćemo točke za dodir s težnjama tolikih prijatelja i kolega koji traže dobro i sreću, a ne nalaze je, jer nitko im nije pokazao gdje će je naći.

Prije završetka želim da se radujete sa mnom nakon putovanja u Bukarest, u Rumunjsku, prije Božića. Ljudi od Djela koji stanuju tamo rado se i radosno prilagođavaju u poteškoćama u stanovanju, gdje imaju minimum što je potrebno za udobnost, kao što je ponavljao naš Otac oslanjajući se na nauk svetoga Tome Akvinskoga; ta stvarnost sa sobom dušama donosi mnogo ploda. Tamo sam bio samo dva dana koji su bili intenzivni i može se još jednom kao opipati rukom kako duh Opusa Dei pušta korijene na mjestima koja su vrlo različita u kulturi i tradiciji. Pomognite mi u zahvali Bogu i nastavite moliti za Crkvu i za Papu, vrlo sjedinjeni s mojim nakanama koje su brojne!

Čitavom ljubavlju blagoslivlja vas i želi vam godinu 2011. punu duhovnih plodova

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. siječnja 2011.

[1] *Ps* 95 (96) 1-3.

[2] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 183.

[3] II vatikanski sabor, Const. past. *Gaudium et spes*, br. 22.

[4] *Gal* 5, 13 i 1.

[5] *Iv* 8, 32.

[6] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 26.

[7] Benedikt XVI, Poruka za Svjetski dan mira 2011., 8.12.2010., br. 3.

[8] Sveti Josemaría, *Razgovori*, br. 44.

[9] Benedikt XVI, Poruka za Svjetski dan mira 2011., 8.12.2010., br. 1.

[10] *Isto*.

[11] *Isto*.

[12] *Iv* 15, 18-20.

[13] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 185.

[14] *Isto*, br. 186.

[15] Benedikt XVI, Poruka za Svjetski dan mira 2011., 8.12.2010., br. 1.

[16] *Iv* 17, 21.

[17] Benedikt XVI, Poruka za Svjetski dan mira 2011., 8.12.2010., br. 1.

[18] *Mk* 9, 38-40.

[19] Sveti Josemaría, Bilješke iz razmatranja, 16.4.1954.

[20] Benedikt XVI, Poruka za Svjetski dan mira 2011., 8.12.2010., br. 8.

[21] Usp. sveti Josemaría, *Put*, br. 831.

[22] Benedikt XVI, Poruka za Svjetski dan mira 2011., 8.12.2010., br. 5.

[23] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 184.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-
pismo-sijecanj-2011/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-sijecanj-2011/) (11.08.2025.)